



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou v právní věci

žalobkyně: **nezletilá Z. A. R. Q.**, narozená dne X
státní příslušnost Bolívarovská republika Venezuela
bytem X
zastoupená advokátem Mgr. et Mgr. Václavem Klepšem
sídlem náměstí Svobody 50, 342 01 Sušice

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 11. 2024, č. j. OAM-1030/P-P07-P09-2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou k Městskému soudu v Praze domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 11. 2024, č. j. OAM-1030/P-P07-P09-2024, kterým bylo rozhodnuto, že se žalobkyni mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), neuděluje.

II. Žalobní body

2. Žalobkyně v žalobě uvádí, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav, protože si neopatřil překlad knihy, kvůli jejíž propagaci byli její rodiče v zemi původu pronásledováni.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

Žalovaný se nezabýval skutečností, že její rodiče byli protirežimně činní a je na ně vydán zatykač, místo toho pouze stručně odkázal na svá dřívější rozhodnutí. Otec žalobkyně sdělil žalovanému, že důvody její žádosti o mezinárodní ochranu jsou stejné jako jeho. Žalovaný však nezkoumal obsah knihy s protirežimním obsahem, kterou její rodiče pomáhali šířit, a to ani v řízení o žádosti žalobkyně, ani v řízení o žádostech rodičů. Žalobkyně proto považuje závěr žalovaného, že se může s rodiči bezpečně vrátit do země původu, za nepodložený.

3. Otec žalobkyně sdělil žalovanému, že se bojí návratu do Venezuely kvůli zhoršení situace v důsledku prezidentských voleb. Žalovaný si však nezajistil aktuální informace o zemi původu, protože použil zprávy o zemi původu z prosince 2022 a z roku 2023, přičemž nejnovější zpráva je ze dne 17. 11. 2023, byla tedy v době vydání rozhodnutí již více než rok stará. Žalovaný se odvolává na řízení o žádostech o mezinárodní ochranu rodičů a nevlastního bratra žalobkyně, nicméně přinejmenším řízení o jejich opakovaných žádostech se zakládala na obdobně zastaralých informacích. V zemi původu však došlo k zásadní změně v přístupu tamní vlády v souvislosti s prezidentskými volbami, které jsou považovány za zmanipulované. Po vyhlášení výsledků následovaly masivní protesty, kvůli kterým bezpečnostní složky státu zadržely tisíce osob. Represe postihly i občany, kteří nebyli přímo aktivní v politickém životě, ale pouze vyjádřili protest proti volbám. Situace se během podzimu zásadně nezlepšila. Žalobkyně tyto okolnosti považuje za klíčové kvůli protirežimní činnosti rodičů.
4. Žalovanému je přitom nepochybně známo, že v zemi původu žalobkyně došlo k zásadní změně v přístupu vládního režimu, a to v souvislosti s průběhem letních prezidentských voleb, které jsou dnes většinou západního světa považovány za zmanipulované.
5. Žalobkyně k žalobě doložila sérii článků z redakcí britské BBC a americké CNN, které konstatují, že situace v zemi je i nadále napjatá. Dosavadní prezident, Nicolas Maduro, odmítl uznat porážku v letních prezidentských volbách, přičemž jemu loajální volební komise jej prohlásila vítězem voleb. Volební výsledky však zpochybňuje většina západních států, Spojené státy Americké již prohlásily, že za legitimně zvoleného prezidenta považují kandidáta opozice, Edmunda Gonzáleze, který se momentálně ukrývá ve Španělsku. Vyhlášení výsledků voleb bylo následováno masivními protesty, v jejichž důsledku bezpečnostní složky státu provedly rozsáhlé zatýkání. Zprávy ze země původu již v létě, tedy krátce po volbách, hovořily o tisícovkách zadržených osob, přičemž o řadě z nich nebylo známo, kde jsou drženy, v jakých podmínkách a na základě jakých důvodů. Zadrženým bylo rovněž bráněno v přístupu k právní pomoci. Samotné vládní úřady již v létě přiznaly zadržení až 2 000 osob, odhady médií i opozice však byly násobně vyšší. Zprávy ze země původu hovořily rovněž o zabraňování zdánlivě náhodným osobám ve vycestování ze země. Represe přitom postihly i řadu osob, které nebyly přímo aktivní v politickém životě, pouze proti režimu a výsledkům prezidentských voleb vyjádřily protest. Ke sledování běžných obyvatel užívala vláda i vlastní aplikace VenApp, která byla následně v důsledku kritiky stažena z obchodů Google Play a App store. Situace v zemi původu se během podzimu zásadně nezlepšila. Navzdory mezinárodnímu odsouzení letních voleb a jednoznačnému uznání vítězství opozice ze strany Spojených států se u moci i nadále drží dosavadní administrativa prezidenta Madura, který byl nedávno opět uveden do funkce. Spojené státy již uvalily na představitele režimu řadu sankcí, jejichž poslední zpřísnění proběhlo v listopadu 2024. Řada představitelů opozice se skrývá, do médií se kupříkladu dostala kauza 6 opozičních předáků skrytých na argentinské ambasádě, která byla obléhána

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

vládními bezpečnostními složkami. K situaci se vyjadřovala rovněž Rada lidských práv při Organizaci spojených národů, o čemž referovala např. mezinárodní nezisková organizace Amnesty International.

6. Žalobkyně považuje tyto informace za klíčové pro posouzení své žádosti o mezinárodní ochranu. Rodiče žalobkyně se v minulosti účastnili protirežimní činnosti, v zemi původu je na ně vydán zatykač a mají důvodnou obavu z návratu do země původu. Žalovaný správní orgán navíc ani v tomto řízení, ani v řízení o žádostech rodičů o mezinárodní ochranu blíže nezkoumal obsah knihy s protirežimním obsahem, kterou rodiče žalobkyně pomáhali šířit. Konkrétně si v prvním řízení pouze nechal opatřit překlad prvních několika stran, z nichž usoudil, že kniha nepředstavuje protirežimní text, což z hlediska povinnosti zjistit úplný skutkový stav nemůže obstát. Žalobkyně tudíž považuje závěry žalovaného správního orgánu stran otázky, zda se může s rodiči bezpečně vrátit do země původu, za spekulativní, jelikož nejsou založeny na dostatečně zjištěném skutkovém základu.
7. Povinnost přezkumu žádosti o mezinárodní ochranu na základě úplných a aktuálních informací o zemi původu přitom vyplývá jak z právního řádu ČR, tak z relevantních předpisů Evropské unie. Žalovaný nicméně vycházel ze zdrojů, které jsou staršího data, a nijak nerefletoval dosavadní politický vývoj v zemi, ačkoli o něm existuje značné množství věrohodných zpráv. Tyto zprávy přitom hovoří o nižších desítkách mrtvých a tisících zadržených osob, včetně nezletilých dětí, kterým se nedostává adekvátní právní pomoci. Zprávy organizace Amnesty International hovoří i o případech mučení, arbitrárních zadrženích, zmizení některých osob a o dalším systematickém porušování lidských práv.
8. Žalobkyně je s ohledem na svůj věk plně závislá na péči svých rodičů. Narodila se v ČR a nelze po ní rozumně požadovat, aby ČR sama opustila. Její rodiče se nemohou vrátit do země původu, protože na ně byl vydán zatykač, byli členy opoziční strany Voluntad Popular a ke konci pobytu v zemi původu dostávali výhružné zprávy a byli napadeni. Oba rodiče a nevlastní bratr podali žaloby proti rozhodnutí o zastavení řízení o opakované žádosti o mezinárodní ochranu. Opomenuli včas převzít rozhodnutí o první žádosti a podat proti němu včasnou žalobu. Ačkoli jde tato okolnost k jejich tíži, jejich žádostem se nevěnovaly všechny stupně soudní soustavy. Rodiče a nevlastní bratr ve svých opakovaných žádostech poukazovali na nové skutečnosti, zejména v souvislosti s volbami. V případě vycestování by byl vážně ohrožen život, zdraví a výchova žalobkyně, protože by o ni její rodiče v případě zadržení nemohli řádně pečovat.
9. Žalobkyně pokládá napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné a nezákonné, protože se žalovaný nezabýval jejím nejlepším zájmem jako nezletilého dítěte v souladu s Úmluvou o právech dítěte (dále také „Úmluva“). Zájem dítěte je pouze jedním z kritérií, ale nelze na jeho posouzení zcela rezignovat. Žalovaný jej žádným způsobem nevymezil a pouze uvedl, že žalobkyně nebyla vzhledem ke svému věku aktivní v protirežimní činnosti a že jejím rodičům nebyla mezinárodní ochrana udělena, proto ji nelze udělit ani jí samotné. Blíže se její situaci v pozici nezletilého dítěte nezabýval.
10. Žalobkyně dále v doplnění žaloby ze dne 14. 7. 2025 doložila rozhodnutí žalovaného u udělení mezinárodní ochrany v jiném případě z května letošního roku. Toto rozhodnutí se týká rovněž venezuelské státní příslušnice, přičemž se odkazuje na zprávy o situaci v zemi původu z prosince 2024, konkrétně na zprávu Centra informací o zemích původu (LANDINFO) – Venezuela – Situace po prezidentské volbě konané 28. července 2024, ze dne 10. 12. 2024. Dále vycházel ze zprávy Informace OAMP – Venezuela – Bezpečnostní a

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

politická situace v zemi, ze dne 12. 12. 2024. Zde žalobkyně podotýká, že rozhodnutí o její žádosti nabylo právní moci až po vydání těchto zpráv, nicméně správní orgán vystavěl své rozhodnutí o její žádosti na starých podkladech, z nichž nejmladší byl ještě z roku 2023. V přiloženém rozhodnutí žalovaný udělil doplňkovou ochranu řadové člence opoziční strany, nepatřila k aktivním opozičním předákům, odcestovala ještě před konáním voleb v červenci 2024 a neúčastnila se tudíž povolebních demonstrací. Žadatelka v této věci byla aktivní při agitacích za opoziční kandidáty, přičemž současně koordinovala skupinky dalších osob podporujících opozici. Žádnou větší funkci v opozičních strukturách však nezastávala. Za podstatné považuje žalobkyně zejména citace ze zpráv o situaci v zemi původu, v nichž žalovaný uvádí věrohodné informace o mučení a týrání zadržených osob, přičemž současně zmiňuje nefunkčnost složek právního státu, které jsou určeny k ochraně obyvatel před vládní mocí. Zmiňovány jsou praktiky typu elektrošoky, lámání kostí, věšení za končetiny. Zároveň citovaná zpráva konstatuje, že situace v zemi je nepředvídatelná, obydlí opozičníků jsou označována písmenem X, bezpečnostní složky v zemi dohledávají osoby, které se aktivně účastnily protestů či se vyjádřily kriticky vůči režimu, přičemž tyto osoby jsou zatýkány ve svých domovech. Stále je funkční aplikace, jejíž pomocí mohou obyvatelé hlásit režimu své sousedy sympatizující s opozicí. Dochází také k prohledávání telefonů podezřelých. Správní orgán shledal důvody udělení doplňkové ochrany, jelikož dotyčná i její rodina byly v minulosti aktivní v činnosti proti režimu, přičemž vzhledem k situaci v zemi původu a k aktivitám tamního režimu vůči opozici nelze vyloučit, že by její návrat do země původu měl negativní důsledky na její život, zejména že by mohlo dojít k jejímu zadržení a uvěznění. Žalobkyně má za to, že situace rodičů není nijak významně odlišná od situace popsané v tomto rozhodnutí.

11. Výše uvedené skutečnosti potvrzuje rovněž zpráva Organizace amerických států z května letošního roku. Žalobkyně odkazuje zejména na závěr, v němž je konstatována přeměna Venezuely v plně autoritářský stát, který uplatňuje politiku širokých represí, masivních zadržení a kompletního ovládnutí justice, přičemž cílem tohoto přerodu je potlačení všech forem opozice a konsolidace autoritářské vlády. Úvod zprávy pak zmiňuje únosy a vraždy jako prostředky zastrasování obyvatelstva, rovněž pojednává o politických procesech a hromadných zadrženích. Panel Organizace amerických států konstatuje, že represe nezmizely, pouze se prohloubily. Zpráva dále popisuje široké represe vůči celé řadě vrstev obyvatel od minorit přes běžné občany po představitele opozice. Uváděny jsou rovněž neoficiální formy represe, např. noční přepady domácností, operace colectivos, online sledování občanů, naprosto dehumanizující rétorika státních představitelů vůči odpůrcům režimu. Zástupce žalobkyně při jednání soudu upřesnil, že za podstatné považuje body 15, 61 a 143 (v tomto rozsahu byla zpráva vytištěna a provedena k důkazu, neboť jde o velmi obsáhlý dokument – pozn. soudu).
12. Obavy ze situace ve Venezuele vyslovuje opakovaně také OSN. Ta kritizuje soustavné represe, zneužívání nové protiteroristické legislativy i množství politických vězňů v zemi. Odkazované články jsou z května letošního roku, přičemž poukazují na stále trvající krizi v zemi původu žalobkyně.
13. Situaci v zemi původu opakovaně kritizují nevládní organizace, např. Amnesty International. Zprávy o situaci v zemi původu se zároveň shodují, že veřejná moc uplatňovala represe arbitrárně jak vůči aktivním odpůrcům režimu, tak vůči běžným obyvatelům, kteří aktivně proti režimu nevystupovali. Je sice pravda, že situace se od léta loňského roku zdánlivě zklidnila, avšak např. nižší účast na demonstracích je do značné míry

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

způsobena strachem z brutální odpovědi režimu, který při loňských protestech zadržel tisíce osob. Kombinace desítek násilných úmrtí a tisíců osob omezených na svobodě, které byly často drženy v nelidských podmínkách, nepochybně v důsledku způsobila, že viditelná míra odporu je nižší, zcela jistě to však neznamená, že by se země původu stala bezpečnější.

14. Žalobkyně má za to, že represe v zemi původu i nadále pokračují. Odkázat se lze např. na usnesení Evropského parlamentu z 23. 1. 2025, 2025/2519(RSP), dle kterého bylo k 1. 1. 2025 z politických důvodů nadále omezováno na osobní svobodě přes 1600 osob. Z českých médií pak lze odkázat na články zpravodajského webu Seznam zprávy, případně na reportáže dostupné na serveru iRozhlas.cz. Obě média konstatují zesílenou míru represí vůči civilnímu obyvatelstvu i silnou sociální kontrolu potenciálních i aktivních odpůrců režimu. Zejména jsou popisovány praktiky tzv. vlasteneckých koordinátorů, jinak také šéfů ulice, kteří mají ve vybraných oblastech na starosti kontrolu civilního obyvatelstva a udržují si přehled o politických postojích, životní situaci a místě pobytu jednotlivých osob. Tito šéfové ulice jsou zároveň podporováni polovojenskými bojůvkami tzv. colectivos, tedy ozbrojených složek, které ve Venezuele působí dlouhodobě mimo strukturu vládních ozbrojených sil, avšak se silnou podporou Madurova režimu. Ostatně zkušenost s vniknutím ozbrojenců do jejich obydlí a následným vyhrožováním a zraněním mají i rodiče žalobkyně. Označení dveří písmenem X a sousedskou kontrolu zmiňuje i doložené rozhodnutí Ministerstva vnitra. Země zároveň prochází zásadní krizí, lze poukázat např. na sdělení Ministerstva zahraničních věcí, které českým občanům nedoporučuje do země cestovat, a to jak kvůli tamní bezpečnostní, tak kvůli hygienické a ekonomické situaci.
15. Zástupce žalobkyně po výzvě soudu předložil konkrétní zprávy, které požadoval provést k důkazu, podáním ze dne 15. 7. 2025.

III. Vyjádření žalovaného

16. Žalovaný s žalobními námitkami nesouhlasil. Trval na správnosti vydaného rozhodnutí, protože zjistil skutečný stav věci, posoudil případ ve všech souvislostech a zabýval se všemi skutečnostmi uvedenými žalobkyní během správního řízení. Opatřil si potřebné podklady a objektivní informace pro rozhodnutí.
17. Tvrzeným důvodem žádosti o mezinárodní ochranu byla snaha o legalizaci pobytu a obava zákonných zástupců žalobkyně z návratu do Venezuely z důvodů, které sdělili v rámci vlastních řízení o udělení mezinárodní ochrany. Otec žalobkyně měl možnost uvést relevantní skutečnosti při poskytnutí údajů k její žádosti a během navazujícího pohovoru. Žalovaný je přesvědčený, že skutkový stav zjistil dostatečně.
18. Ohledně možného porušení nejlepšího zájmu dítěte žalovaný dospěl k závěru, že se nejedná o případ odloučení dítěte od rodiče a že rodinný a soukromý život může žalobkyně rozvíjet i v zemi svého původu, kde stále žije její dědeček. Poukazuje na ustanovení Úmluvy o právech dítěte, která vyzdvihují primární povinnost smluvních států brát ohled na práva a povinnosti rodičů nezletilého dítěte a respektovat jejich odpovědnost, práva a povinnosti (čl. 3 bod 2 a čl. 5). Žalovaný žádným způsobem nebrání odpovědnosti zákonných zástupců žalobkyně.
19. Jakkoli je zájem dítěte podle čl. 3 Úmluvy předním hlediskem při jakékoli činnosti týkající se dětí, státy, které jsou smluvní stranou Úmluvy, jsou povinny zajistit, aby dítě nemohlo být odděleno od svých rodičů proti jejich vůli (čl. 9 Úmluvy), nelze tyto principy

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

samy o sobě zařadit nad rámec důvodů pro udělení mezinárodní ochrany stanovených zákonem o azylu.

20. Účelem řízení o udělení mezinárodní ochrany nemůže být řešení pobytového statusu cizinců. Žalovaný rovněž připomíná, že přímým následkem napadeného rozhodnutí není povinnost žalobkyně opustit území České republiky (dále jen „ČR“) a rozhodnutí není bezvýhradně spjato s jejím trvalým vycestováním a časově vymezeným zákazem pobytu na území.

IV. Obsah správního spisu

21. Ze správního spisu zjistil zdejší soud tyto pro řízení podstatné skutečnosti.
22. Žalobkyně podala dne 29. 7. 2024 žádost o udělení mezinárodní ochrany, jako nezletilá byla zastoupena svým otcem, který k této žádosti poskytl dne 11. 9. 2024 následující údaje: Je státní příslušnicí Bolívarovské republiky Venezuely, venezuelské národnosti, je členkou mormonské církve (Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů). Nemá žádné politické přesvědčení. Narodila se v ČR, je zdravá. Její otec uvedl, že důvody její žádosti jsou stejné jako důvody žádostí, které podali společně s manželkou, matkou žalobkyně. Chtějí zůstat pohromadě.
23. Dne 11. 9. 2024 se uskutečnil pohovor s otcem nezletilé žalobkyně. Otec opakovaně odkazoval na důvody uvedené ve svém řízení a v řízení ve věci manželky. Obává se, že pokud by byl po návratu do Venezuely uvězněn, dcera by mohla skončit ve výchovném ústavu. Má informaci, že na něj byl ve Venezuele vydán zatykač. Důvody jeho žádosti o mezinárodní ochranu jsou stejné jako důvody jeho dcery. Její situace by závisela na situaci jejích rodičů. Nepokusil se vyřídit dceři jiný typ pobytového oprávnění. Je zdravá a přihlášená k dětskému lékaři.
24. Žalovaný shromáždil zprávy o zemi původu, a to zprávu Mixed Migration Centre – Venezuela – Návrat do Venezuely: hnací faktory, očekávání a úmysly, autor: Daniely Vicari, Simon Tomasi z prosince 2022, Informaci norského Centra informací o zemích původu (LANDINFO) – Venezuela – Venezuela: Protestní akce v minulosti a současnosti, možnosti návratu do země pro osoby, které se účastnily velkých demonstrací v letech 2017-2019 ze dne 30. 5. 2023, Informaci OAMP – Venezuela – Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, Stav: září 2023 ze dne 11. 9. 2023 a zprávu Vysokého komisaře OSN pro lidská práva – Venezuela – Stav lidských práv v Bolívarovské republice Venezuele ze dne 17. 11. 2023.
25. Součástí správního spisu jsou rozhodnutí ze dne 25. 1. 2024, č. j. OAM-1035/ZA-ZA10-P09-2021, kterým žalovaný neudělil mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu matce a nevlastnímu bratrovi nezletilé žalobkyně, a rozhodnutí z téhož dne č. j. OAM-1034/ZA-ZA10-P09-2021, kterým neudělil mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b téhož zákona jejímu otci. Dále jsou součástí spisu dvě rozhodnutí ze dne 2. 7. 2024, kterými žalovaný shledal, že jsou další žádosti o mezinárodní ochranu obou rodičů a nevlastního bratra nezletilé žalobkyně nepřipustné podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu (č. j. OAM-434/ZA-ZA11-P09-2024, č. j. OAM-435/ZA-ZA11-P09-2024).
26. Napadeným rozhodnutím žalovaný neudělil žalobkyni mezinárodní ochranu v žádné formě. Uvedl, že nezletilá žalobkyně se narodila v ČR, je jí jen několik měsíců a od Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

svého narození pobývá se svými rodiči v Praze. Není tedy objektivně možné, aby v minulosti ve Venezuele vyvíjela jakoukoli činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu, za kterou by byla azylově relevantním způsobem pronásledovaná. Žalovaný dále nedospěl k závěru, že by žalobkyně mohla ve vlasti pociťovat odůvodněnou obavu z pronásledování podle § 12 písm. b) zákona o azylu. Její zákonný zástupce v průběhu správního řízení jasně uvedl, že by její situace závisela na situaci jeho a jeho manželky, což je podle žalovaného vzhledem k věku žalobkyně evidentní. Ke konkrétním obavám ve vztahu k nezletilé dceři otec pouze sdělil, že pokud by byl uvězněn, mohla by být umístěna do výchovného ústavu. K jeho tvrzení o totožnosti důvodů žádostí o mezinárodní ochranu a vydání zatykače na jeho osobu žalovaný konstatoval, že důvodem žádostí rodičů a nevlastního bratra žalobkyně byly obavy o život, protože se ve Venezuele podíleli na šíření knihy „Jesucristo el Gran Psicólogo“, kvůli čemuž měli mít potíže s tamní zpravodajskou službou SEBIN. Žalovaný o jejich žádostech vydal dne 25. 1. 2024 zamítavá rozhodnutí, protože dospěl k závěru, že obavy kvůli distribuci zmíněné knihy byly nedůvodné. Výpovědi rodičů žalobkyně byly pokud ne zcela nepravdivé, tak minimálně velmi vygradované s cílem zdramatizovat jejich azylový příběh, a dosáhnout tak pozitivního rozhodnutí ve věci. Svou argumentaci podložil dostupnými informacemi o situaci ve Venezuele. Rodiče a nevlastní bratr žalobkyně nepodali proti rozhodnutím žaloby. Následně podali opakované žádosti o mezinárodní ochranu, které žalovaný shledal nepřipustnými a jejich řízení byla zastavena, protože neuvedli žádné věrohodné nové skutečnosti. Žalovaný neshledal a zákonný zástupce ani netvrdil, že by žalobkyně mohla být v případě odjezdu do vlasti terčem jakéhokoli negativního jednání venezuelských státních orgánů nebo bezpečnostních složek. Zákonný zástupce výslovně uvedl, že by situace žalobkyně závisela na situaci jeho a jeho manželky. Žalovaný nicméně jednoznačně shledal, že se rodiče žalobkyně mohou do Venezuely bezpečně vrátit, a proto konstatoval, že žalobkyni v případě návratu do vlasti rovněž nic nehrozí. Zároveň nejsou žádné objektivní překážky, které by bránily ve vyřízení pobytové situace v ČR podle zákona o pobytu cizinců.

27. Žádnému z rodinných příslušníků žalobkyně nebyl udělen azyl, proto nebyly naplněny důvody podle § 13 zákona o azylu. Při posuzování humanitárního azylu žalovaný vzal v úvahu, že je žalobkyně zdravá a její rodiče se o ni řádně starají. Její otec nezmínil, že by rodina trpěla jakýmkoli nedostatkem či že by jeho dceři mělo cokoli chybět v případě návratu do Venezuely, a to ani vzhledem k tamní špatné ekonomické situaci. Žalovaný proto neshledal žádný důvod hodný zvláštního zřetele pro udělení azylu podle § 14 zákona o azylu.
28. Žalovaný při posuzování doplňkové ochrany neshledal žádné skutečnosti, na jejichž základě by v případě návratu do vlasti mohlo žalobkyni hrozit skutečné nebezpečí vážné újmy. Podle venezuelských zákonů není možné uložit trest smrti za žádný trestný čin a otec žalobkyně navíc v tomto ohledu žádné obavy nevyjádřil. Žalobkyně se narodila v ČR a ve vlasti dosud nebyla. Žalovaný neshledal a její zákonný zástupce ani netvrdil, že by mohla být v případě odjezdu do vlasti terčem jakéhokoli negativního jednání venezuelských státních orgánů nebo bezpečnostních složek. Její rodiče se mohou do Venezuely bezpečně vrátit, a proto žalobkyni v případě návratu do vlasti rovněž nic nehrozí. Žalovaný zároveň potvrdil na základě Informace norského Centra informací o zemích původu (LANDINFO), že dlouhodobý pobyt v zahraničí a neúspěšná žádost o mezinárodní ochranu nepředstavují překážku pro bezpečné odcestování zpět do Venezuely. Na jejím území zároveň neprobíhá ani ozbrojený konflikt, který by žalobkyni mohl ohrozit na životě či lidské důstojnosti. Žalovaný z těchto důvodů neshledal naplnění podmínek pro udělení doplňkové ochrany

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

podle § 14a zákona o azylu. Žalobkyně nemá ani rodinného příslušníka, kterému by byla udělena doplňková ochrana, proto nesplnila ani podmínky doplňkové ochrany podle § 14b zákona o azylu.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

29. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“). Vycházel při tom ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“) a k § 32 odst. 9 zákona o azylu, který uvedené ustanovení směrnice ve vnitrostátním právu provádí. Dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
30. Podle § 14a odst. 1 zákona o azylu *doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.*
31. Podle § 14a odst. 2 zákona o azylu *za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje a) trest smrti nebo poprava, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, nebo c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.*
32. Podle § 52 odst. 2 s. ř. s. *soud je vázán rozhodnutím soudů o tom, že byl spáchán trestný čin a kdo jej spáchal, jakož i rozhodnutím soudu o osobním stavu. O jiných otázkách si soud učiní úsudek sám; je-li tu však rozhodnutí o nich, soud z něj vychází, popřípadě tam, kde o nich náleží rozhodovat soudu, může uložit účastníku řízení, aby takové rozhodnutí vlastním návrhem vyvolal.*
33. Žalobkyně namítá, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav, protože si neopatřil překlad knihy, kvůli jejíž propagaci byli její rodiče v zemi původu pronásledováni. Její rodiče rovněž byli protirežimně činní a byl na ně vydán zatykač.
34. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že podle otce žalobkyně jsou důvody její žádosti o mezinárodní ochranu stejné jako důvody jeho a jeho manželky. Žalovaný odkázal na rozhodnutí o žádostech rodičů a nevlastního bratra žalobkyně ze dne 25. 1. 2024, č. j. OAM-1034/ZA-ZA10-P09-2021, a č. j. OAM-1035/ZA-ZA10-P09-2021, kterými shledal, že obavy kvůli distribuci zmíněné knihy byly nedůvodné, protože výpovědi jejích rodičů byly minimálně velmi vygradované s cílem zdramatizovat azylový příběh. Argumentace byla podložena dostupnými informacemi o situaci ve Venezuele. Proti těmto rozhodnutím nebyly podány žaloby. Rodiče a nevlastní bratr žalobkyně následně podali opakované žádosti o mezinárodní ochranu, které však byly shledány nepřipustnými, protože žadatelé neuvedli žádné nové a věrohodné skutečnosti. Žalovaný neshledal, že by žalobkyně mohla být v případě odjezdu do vlasti terčem jakéhokoli negativního jednání venezuelských

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

státních orgánů či bezpečnostních složek. Její otec v průběhu řízení sám uvedl, že by její situace závisela na situaci jeho a jeho manželky.

35. Soud připomíná, že podle § 52 odst. 2 s. ř. s. je povinen vycházet z pravomocných správních a soudních rozhodnutí, které nejsou předmětem přezkumu v dané věci, aby zajistil soulad vzájemně souvisejících rozhodnutí. Podle pravomocných rozhodnutí žalovaného nebyly splněny podmínky pro udělení mezinárodní ochrany podle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu rodičům a nevlastnímu bratrovi žalobkyně. Žalovaný následně v řízeních o jejich opakovaných žádostech potvrdil, že nepředložili žádné nové a věrohodné skutečnosti, a proto řízení zastavil.
36. Soud následně vedl řízení o žalobě matky a nevlastního bratra žalobkyně (proti rozhodnutí č. j. OAM-1034/ZA-ZA10-P09-2021), kterou zamítl rozsudkem ze dne 24. 4. 2025, č. j. 19 Az 22/2024-121. Soud si vyžádal předmětnou knihu od žalovaného a během ústního jednání požádal matku žalobkyně, aby označila relevantní pasáže, které měly být kritické pro režim, tyto byly přeloženy a bylo jimi doplněno dokazování. Soud dospěl k závěru, že nelze zcela přisvědčit hodnocení žalovaného v prvních rozhodnutích o žádostech rodičů a nevlastního bratra žalobkyně, že se jedná o knihu obsahující text ryze náboženského charakteru. Zároveň však konstatoval, že tato kniha skutečně nemluví o venezuelské vládě a neuvádí konkrétně tamního prezidenta. Soud měl tedy za to, že propagace a prodej této knihy nebyly protirežimní aktivitou takové intenzity, jako je například činnost opozičních politiků a lidskoprávních aktivistů, kteří venezuelskou vládu výslovně a otevřeně kritizují. Soud dále uvedl, že jisté nesrovnalosti v azylovém příběhu nemohly vést bez dalšího k závěru o nevěrohodnosti matky žalobkyně, v kontextu dalších indikátorů věrohodnosti se však přiklonil k závěru žalovaného, že předestřený azylový příběh je nevěrohodný. Potvrdil, že navzdory svým pochybnostem o povaze knihy byl závěr žalovaného o neudělení mezinárodní ochrany v rámci řízení o první žádosti matky žalobkyně správný. Soud zároveň konstatoval, že matka žalobkyně jako členka strany Voluntad Popular kromě účasti na demonstracích v minulosti nevyvíjela jinou aktivitu a od svého příjezdu do ČR již žádnou politickou činnost nevykonávala a své názory nijak neprojevovala, a proto není důvod, aby byla v centru pozornosti venezuelských orgánů. Soud také dospěl k závěru, že není přiměřeně pravděpodobné, že by venezuelské státní orgány považovaly matku žalobkyně za opozici v takové míře, aby na ni byl vydán před prezidentskými volbami zatykač.
37. Žalobu otce žalobkyně proti rozhodnutí č. j. OAM-1035/ZA-ZA10-P09-2021 soud zamítl rozsudkem ze dne 25. 6. 2025, sp. zn. 20 Az 22/2024. V době rozhodování soudu ve věci nezletilé žalobkyně dosud nebylo vyhotoveno písemné znění rozsudku, nicméně soudce ověřil obsah žalobních bodů pod sp. zn. 20 Az 22/2024, který byl identický s žalobou ve věci matky žalobkyně a velmi podobný obsahu žaloby projednávané soudem nyní. Ani otec nebyl s žalobou úspěšný, ani soudce ve věci sp. zn. 20 Az 22/2024 tedy žalobní argumentaci otce žalobkyně nepřisvědčil.
38. Žalovaný v řízení o žádosti žalobkyně o mezinárodní ochranu do spisu založil pravomocná rozhodnutí ve věci rodičů a nevlastního bratra žalobkyně, z jejichž obsahu správně vycházel, neboť nebyl ničím konkrétním zpochybněn. Otec žalobkyně zároveň výslovně uvedl, že důvody její žádosti o mezinárodní ochranu jsou stejné jako jeho a jeho manželky. Žalovaný již v předchozích řízeních postavil najisto, že rodiče a nevlastní bratr žalobkyně nesplnili podmínky pro udělení mezinárodní ochrany, a soud ve výše uvedeném

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

rozsudku ze dne 24. 4. 2025, č. j. 19 Az 22/2024-121, byť s výhradami potvrdil, že byl tento závěr správný při posuzování prvních žádostí matky a nevlastního bratra žalobkyně.

39. V podobném případě Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci ve svém rozsudku ze dne 30. 9. 2024, č. j. 78 Az 3/2024-30, uvedl: „*Shledal-li žalovaný, a následně i soud, že hrozba újmy nebo pronásledování matky i otce žalobkyně v Turecku z azylově relevantního důvodu není reálná a jejich vycestování do země původu je možné, platí tentýž závěr i pro žalobkyni, která je ročním děvčátkem, zcela na svých rodičích závislým.*“
40. Městský soud se tedy ztotožnil s hodnocením žalovaného, který neshledal, že by žalobkyni hrozilo pronásledování z důvodů, pro něž o mezinárodní ochranu žádali její rodiče. Neshledal-li žalovaný a soudy důvody na straně rodičů dostatečnými pro udělení mezinárodní ochrany, není možné dozovat odlišný závěr ve vztahu k nezletilé žalobkyni. V řízení nebylo tvrzeno nic, co by nasvědčovalo vyššímu ohrožení nezletilé žalobkyně.
41. Pokud byla při jednání soudu zpochybňována meritorní rozhodnutí ve věci rodičů žalobkyně, že s nimi nebyly vedeny správně pohovory, soud konstatuje, že jde o námitku opožděnou. Zákonní zástupci měli sdělit veškeré skutečnosti, které by mohly vést k udělení mezinárodní ochrany nezletilé žalobkyni správnímu orgánu. Tato námitka nebyla vznesena ani v žalobě, byla jen zdůrazňována protirežimní činnost rodičů žalobkyně, ovšem bez relevantního zpochybnění závěrů v rozhodnutích ve věci rodičů. V žalobě bylo toliko namítáno, že v rozhodnutích o opakovaných žádostech rodičů žalovaný pochybil, když neopatřil překlad knihy, k tomuto soud dodává, že tato otázka již byla vyřešena rozhodnutími ve věcech rodičů (meritorními i o opakované žádosti), následně též přezkoumána soudem v řízení sp. zn. 19 Az 22/2025, když soud od žalovaného vyžádal celou knihu, při jednání matku žalobkyně vyzval, aby označila podstatné pasáže, tyto pak byly přeloženy a soudem vyhodnoceny, přesto ani toto doplnění dokazování nevedlo soud k závěru, že by matce žalobkyně měla být udělena mezinárodní ochrana. Není důvod pro odlišný závěr ve vztahu k nezletilé žalobkyni.
42. Pokud bylo při jednání soudu namítáno, že rodiče žalobkyně mají důvodné obavy i v souvislosti s další knihou (nikoliv jen Jesucristo el Gran Psicólogo), bylo odkazováno na skutečnosti v řízení před Nejvyšším správním soudem sp. zn. 5 Azs 143/2024 a sp. zn. 5 Azs 144/2024 ve věci dalších rodinných příslušníků (rozsudky ze dne 27. 9. 2024), tato skutečnost nebyla tvrzena ani v průběhu správního řízení o žádosti žalobkyně, obdobná námitka nebyla vznesena ani ve správním řízení o žádostech rodičů, ani před soudy v žalobách rodičů (minimálně nikoliv v řízení sp. zn. 19 Az 22/2024), pokud byla vznesena v řízení sp. zn. 20 Az 22/2024 pak by šlo zřejmě o námitku opožděnou. Soud z těchto důvodů neshledal důvod se této zcela nové argumentaci věnovat.
43. Žalobkyně dále namítá, že si žalovaný nezajistil aktuální informace o zemi původu, protože použil zprávy z prosince 2022 a z roku 2023, přičemž v řízeních o opakovaných žádostech jejích rodičů a nevlastního bratra použil obdobně zastaralé informace. Ve Venezuele došlo k zásadním změnám v souvislosti s prezidentskými volbami. Žalobkyně do žaloby uvedla odkazy na články na webech BBC, CNN a Amnesty International, které mají dokazovat zhoršující se politickou situaci.
44. Žalovaný do správního spisu zařadil zprávu Mixed Migration Centre – Venezuela – Návrat do Venezuely: hnací faktory, očekávání a úmysly, autor: Daniely Vicari, Simon Tomasi z prosince 2022, Informaci norského Centra informací o zemích původu (LANDINFO) – Venezuela – Venezuela: Protestní akce v minulosti a současnosti, možnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

návratu do země pro osoby, které se účastnily velkých demonstrací v letech 2017-2019 ze dne 30. 5. 2023, Informaci OAMP – Venezuela – Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, Stav: září 2013 ze dne 11. 9. 2023 a zprávu Vysokého komisaře OSN pro lidská práva – Venezuela – Stav lidských práv v Bolívarovské republice Venezuele ze dne 17. 11. 2023.

45. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008-81, musejí být zprávy o zemi původu „*v maximální možné míře (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, a (4) transparentní a dohledatelné.*“ K otázce aktuálnosti předložených zpráv se Nejvyšší správní soud vyjádřil v rozsudku ze dne 22. 1. 2020, č. j. 6 Azs 109/2019-74, podle kterého „*[z]astaralost zpráv o zemi původu nelze posuzovat (čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany) pouze na základě faktu, že od vypracování, resp. vydání takové zprávy uplynul určitý čas. Zastaralá je taková zpráva, jež obsahuje informace, které v důsledku změny okolností v období mezi vypracováním zprávy a jejím použitím již nejsou aktuální, neboť situace popsaná ve zprávě se změnila.*“
46. Soud konstatuje, že žádný z podkladů zařazených do správního spisu se nevěnuje problematice venezuelských prezidentských voleb v roce 2024 a neposkytuje informace týkající se aktuální bezpečnostní a politické situace, proto nebyly splněny podmínky aktuálnosti a relevantnosti zpráv o zemi původu. Napadené rozhodnutí týkající se žádosti žalobkyně bylo však vydáno dne 27. 11. 2024, tedy po konání prezidentských voleb, soudu je známo, že v souvislosti s volbami došlo přechodně ke zhoršení situace, žalovaný tedy měl obstarat aktuálnější zprávy. Soud dále posuzoval, zda tato vada mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Je třeba zohlednit, zda měly venezuelské prezidentské volby vliv na možné pronásledování či vážnou újmu žalobkyně.
47. Soud k důkazu provedl odkazy na zdroje navrhané v žalobě a v doplnění, přeložené pomocí DeepL.
48. Stránka s názvem „Profil země Venezuela“ na webu bbc.com, naposledy aktualizována dne 9. 9. 2024, obsahuje encyklopedické údaje o tomto státu. Vládou kontrolovaná volební komise prohlásila v červenci 2024 vítězem prezidentských voleb Nicolase Madura a zajistila mu tak třetí po sobě jdoucí funkční období. Opozice prohlásila, že skutečným vítězem je její kandidát Edmundo González. González uprchl do Španělska poté, co úřady po volbách vydaly zatykač na jeho osobu. USA a EU odmítly uznat Madura jako vítěze, dokud Caracas nezveřejní podrobné údaje o hlasování, které by potvrdily výsledek, González ze však za prezidenta nepovažují. Několik západních vlád upřednostnilo takzvaný „brazilský přístup“ a pokusilo se vyjednat mírový přechod moci s Madurovou vládou.
49. Podle článku nazvaného „USA uznávají venezuelského opozičního vůdce Edmunda Gonzáleze jako zvoleného prezidenta“ ze dne 19. 11. 2024 na webu cnn.com Spojené státy oficiálně uznaly venezuelského opozičního vůdce Edmunda Gonzáleze jako nově zvoleného prezidenta země po sporných prezidentských volbách. Jedná se o významnou změnu v politice USA, protože dosud tvrdily, že González získal více hlasů než Maduro, ale neuznaly ho jako nově zvoleného prezidenta. Venezuelská opozice shromáždila a zveřejnila stovky tisíc potvrzení o sčítání hlasů, podle nichž González vyhrál s více než 70 % hlasů. Mezinárodní pozorovatelé z Carterova centra a OSN, stejně jako vlastní analýza CNN, dospěli k závěru, že výsledky sčítání hlasů zveřejněné opozicí jsou legitimní. González v září

uprchl do Španělska a hodlá se vrátit do Venezuely na inauguraci prezidenta, která je naplánována na 10. ledna.

50. Podle článku nazvaného „Venezuelský opoziční vůdce hovoří o „noční můře“ svých posledních dnů v Caracasu před odchodem do exilu ve Španělsku“ ze dne 18. 10. 2024 na webu cnn.com se González skrýval na nizozemské ambasádě. Před odjezdem po nátlaku podepsal dokument, ve kterém akceptuje rozhodnutí volební komory Nejvyššího soudu Venezuely (TSJ), která potvrdila vítězství prezidenta Madura, aby mohl odjet. Španělsko Gonzálezovi udělilo politický azyl a španělský senát 18. září většinou hlasů schválil návrh, kterým vyzval španělskou vládu, aby uznala Gonzáleze za zvoleného prezidenta Venezuely. González se chce dne 10. ledna ve Venezuele zúčastnit inaugurace. Opozice tvrdí, že prostřednictvím svých volebních pozorovatelů získala v den voleb 83,5 % záznamů. Odborníci oslovení CNN uvedli, že jejich čísla jsou matematicky i statisticky smysluplná.
51. Podle článku nazvaného „Venezuela: Technologické společnosti vytvořily nebezpečný precedens aplikací pro hlášení protivládních demonstrantů“ ze dne 7. 8. 2024 na webu amnesty.org prezident Maduro vyzval své příznivce, aby prostřednictvím vládní aplikace VenApp nahlašovali protestující, kteří zpochybňují jeho znovuzvolení. Podle lidskoprávních organizací bylo od té doby v rámci povolebního zásahu proti opozici zatčeno tisíce lidí a více než tucet jich bylo zabito. Venezuela v současné době čelí vyšetřování Mezinárodního trestního soudu pro zločiny proti lidskosti, včetně pronásledování, a vyšetřovací mise OSN ve Venezuele informovala o represivní politice uplatňované úřady. Aplikace VenApp byla spuštěna prezidentem Nicolasem Madurem v roce 2022 údajně za účelem přijímání stížností veřejnosti na problémy, jako jsou výpadky elektřiny a lékařské pohotovosti. Po oznámení Madurova znovuzvolení byla aplikace patrně přeprogramována a doplněna o další funkce, které uživatelům umožňují podávat hlášení na protestující. Aplikace byla po masivních protestech veřejnosti odstraněna z Google Play a App Store, ale zůstává aktivní pro ty, kteří si ji již stáhli do svých telefonů.
52. Podle článku nazvaného „Venezuelské bezpečnostní síly obklíčily argentinskou ambasádu, tvrdí opoziční vůdci“ ze dne 24. 11. 2024 na webu cnn.com ozbrojení členové venezuelských bezpečnostních sil v kuklách obklíčili argentinskou ambasádu v Caracasu, kde se ukrývá šest členů opozice, včetně jejího mezinárodního koordinátora. Podobná situace u argentinské ambasády se odehrála již v září.
53. Podle článku nazvaného „Venezuela: Rozhodné kroky Rady OSN pro lidská práva podporují oběti a vysílají signál pachatelům, že je svět sleduje“ ze dne 11. 10. 2024 na webu amnesty.org Rada OSN pro lidská práva přijala rezoluci, která na dva roky prodlužuje mandát Faktuální mise OSN ve Venezuele (FFM) a mandát Úřadu vysokého komisaře OSN pro lidská práva (OHCHR) pro sledování a podávání zpráv o situaci v zemi. Podle ředitelky Amnesty International pro Ameriku k tomuto prodloužení dochází po bezprecedentním nárůstu svévolných zatčení z politických důvodů, včetně zatčení dětí a osob se zdravotním postižením, nezákonných úmrtí, věrohodných obvinění z mučení, nucených zmizení, rozsáhlých útoků na občanskou společnost a závažného porušování záruk spravedlivého soudního řízení. Tyto zločiny a porušování práv nejsou novými ani ojedinělými jevy, ale jsou v přímém souladu s nedávnými závěry vyšetřovací mise, že existují důvodné důvody se domnívat, že v uplynulém roce došlo ke spáchání zločinu politicky motivované perzekuce.
54. Soud dále provedl k důkazu články: „Venezuela po zatčení 'žoldáků' pozastavila lety z Kolumbie“, „Venezuelský opoziční aktivista zemřel ve vězení“, „Myslela jsem, že umřu!“

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

Vězněná venezuelská aktivistka popisuje brutalitu vězeňského života“, „Pět členů venezuelské opozice 'zachráněno' z Caracasu, tvrdí USA“, „Pokračující zásahy proti kritikům vlády ve Venezuele“, „Tvrdé represe a zločiny proti lidskosti pokračují, tvrdí vyšetřovací komise“, „Vysoký komisař OSN pro lidská práva informoval Radu o situaci v oblasti lidských práv ve Venezuele“, „zpráva Amnesty International Venezuela 2024“, „Venezuela: Brutální krachy od voleb“, „Venezuela: Ohrožená populace“, „Maduro vstoupil do třetího prezidentského období, opozice má strategii, ale málo trumfů, říká politolog“, „Tropický Sovětský svaz Nicolase Madura“, „Politický komisař, kolektivizace, teror. Venezuela se mění v jihoamerický SSSR“, „Ministerstvo o Čechovi ve venezuelském vězení: Víme, kde je. A že je živý“, „doporučení MZV ČR turistům“, „zprávu IACHR Serious human rights violations in connection with the elections“ (str. 14, 34, 75).

55. Soud doplnil dokazování o aktuální zprávy předložené žalovaným, Venezuela Informace norského Centra informací o zemích původu (LANDINFO), ze dne 11. 4. 2025, Venezuela: Situace po prezidentské volbě konané 28. července 2024 (aktualizováno v dubnu 2025).
56. Podle této zprávy s prezidentskou volbou ve Venezuele konanou 28. července 2024 byla spjata jistá očekávání, ta však výsledek volby nenaplnil. Volba měla probíhat v souladu s dohodou z Barbadosu, kterou v říjnu 2023 uzavřely venezuelská vláda a opoziční koalice Jednotná platforma (Plataforma Unitaria). Dohoda zavazovala vládu k tomu, aby zajistila opozici rovné podmínky účasti. Současně se po uskutečnění demokratické volby měly USA zavázat ke zrušení sankcí proti Venezuele. Došlo nicméně k zákazu několika opozičních stran. Čelná kandidátka, kolem níž se opozici podařilo semknout, María Corina Machadová ze strany Vente Venezuela, byla zbavena všech práv z důvodu údajné korupce. Opozice proto jako prezidentského kandidáta nominovala do té doby neznámého Edmunda Gonzáleze Urruti, bývalého diplomata. Opozice podle všech průzkumů veřejného mínění měla našlápnuto k volebnímu vítězství. Na místě byla jako volební pozorovatel americká organizace Carter Center. Ve Venezuele se pro sečtení výsledků voleb používá elektronický systém. Venezuelská národní volební komise, CNE, po několika málo hodinách oznámila, že Nicolas Maduro volbu vyhrál 51,2 % hlasů oproti Gonzálezovým 44,2 %. Volební komise přitom odmítla předložit volební zápis s tvrzením, že její webové stránky napadli hackeři. Opozice naopak tento výsledek odmítla uznat a zrekonstruovala výsledky pomocí listinných volebních zápisů z 80 % volebních místností, což vedlo ke zjištění, že Edmundo González volbu vyhrál 68 % hlasů. Dne 30. července organizace Carter Center představila zprávu, v jejímž závěru odmítla ověřit či potvrdit volební výsledek, jaký oznámila národní volební komise (CNE), protože nebyly předloženy výsledky z volebních obvodů a dále proto, že volba porušila venezuelské volební zákony i mezinárodní standardy. Vážným porušením volebních zásad je, že volební orgány nezveřejnily podrobné výsledky v jednotlivých volebních obvodech. Kromě toho možnost zápisu voličů omezovaly krátké lhůty, málo registračních míst a minimum zveřejňovaných informací. Carter Center upozornila rovněž na přehnané právní požadavky týkající se zápisu voličů a na řadu dalších okolností. Sousední Peru a Chile přišly brzy s vyjádřením, že nepřijímají závěr volební komise o Madurově volebním vítězství. Další země, mimo jiné Brazílie, Mexiko a Kolumbie, po skončení volby požádaly volební komisi, aby na důkaz Madurova vítězství volební zápis zveřejnila. Následovalo několik dalších zemí včetně USA, které za skutečného vítěze voleb prohlásily kandidáta opozice. Sám Edmundo González se rozhodl ze země uprchnout poté, co na něj venezuelské úřady vydaly zatykač a obvinily ho z terorismu a konspirace při prezidentské volbě. 7. září 2024 vyhledal González politický azyl ve Španělsku. Nepokojná situace v zemi znovu způsobila růst inflace, v důsledku čehož ceny potravin a léků vystřelily prudce vzhůru. Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

ve srovnání s příjmy obyvatel, pokud tedy ještě nějaké příjmy mají. Hospodářská situace sice není tak špatná jako v letech 2017-2018, kdy byla v zemi hyperinflace, ale podle venezuelského zdroje se tento stav blíží. Poté, co úřady zveřejnily volební výsledek, došlo k mohutným demonstracím obyvatel. Jeden zdroj uvedl, že 29. července, den po prezidentské volbě, se konalo 210 protestů proti režimu. Jednalo se o spontánně pořádané protesty bez předchozí organizace, konané ve velké části země. Většina protestujících pocházela z chudých oblastí, protestů se však účastnili i příslušníci střední třídy. Vysoký komisař OSN pro lidská práva poukazuje na zprávu OVCS o 915 demonstracích konaných 29. a 30. července napříč celou zemí. Za srpen evidoval OVCS celkem 413 nových protestů. Podle údajů ACLED byly protesty proti Madurovi a jeho verzi volebního výsledku ještě rozsáhlejší než demonstrace proti režimu v roce 2019. ACLED za období od 28. července do 23. srpna dospěl ke 280 demonstracím proti režimu. To je o 16 % demonstrací více než za stejné období roku 2019, kdy proti režimu vystoupila velká část obyvatel. Demonstrace během září 2024 pokračovaly. 3. října se před Nejvyšším soudem v Caracasu sešly rodiny mladých zadržovaných do 19 let a prosily o zajištění bezpečnosti pro svou mládež. Po další část října a v listopadu se konalo již jen málo demonstrací proti režimu. Demonstrace se podle venezuelského zdroje žijícího ve Venezuele zklidnily. V mnoha ohledech je však situace horší než před volbou, míní venezuelský zdroj. Venezuelská lidskoprávní organizace Foro Penal i mezinárodní think-tank International Crisis Group (ICG) v Caracasu potvrdily, že protestujících proti úřadům ubylo. ICG zdůraznil, že obyvatelé se bojí protestovat, vědí, co se stane, pokud půjdou demonstrovat. Zadrženým po volbě 28. července se dostalo otřesného zacházení. ICG i Foro Penal v březnu 2025 informovaly, že žádné protirežimní demonstrace již neprobíhají. Maduro proti demonstrantům zakročil tvrdě a avizoval nejprísnější tresty: "Tentokrát jim nic nepromineme". Jen za první den po prezidentské volbě informovala BBC v souvislosti s demonstracemi o dvou zabíjených a 46 zatčených. Nejvyšší počet zatčených je v Caracasu, následuje Carabobo uprostřed země a Anzoátegui na východě země. ACLED informuje, že během demonstrací v srpnu 2024 bylo zatčeno 2 400 osob. Zatýkání neprováděla jen policie a bezpečnostní složky, ale i pouliční ozbrojené skupiny, colectivos. Podle OHCHR provedlo 39 % nahodilých zatčení DGCIM (Generální ředitelství Vojenské kontrarozvědky). PNB (Bolívarovská národní policie) a GNB (Národní bolívarovská garda) jsou každá zodpovědná za 22 % zatčení a Sebin (Bolívarovská národní zpravodajská služba) realizovala 17 % zatčení. Několik osob bylo zatčeno ještě před samotnou volbou ve Venezuele. Počet zatčených opozičníků režimu, anebo domnělých opozičníků, vzrostl v průběhu volební kampaně. Foro Penal k tomu uvádí, že od 1. do 27. července, tj. v období před volbou, bylo zatčeno 142 osob. Za období od konání prezidentské volby 28. července do 30. září, což je referenční datum v poslední zprávě Foro Penal ze září 2024, bylo zatčeno 1 848 osob. Foro Penal současně uvedl, že od rodinných příslušníků a dalších osob dostával zprávy o zatýkání každodenně. V období po volbě zatýkání pokračovalo. V prosinci 2024 Foro Penal informoval, že v zemi je 1 905 politických vězňů, z toho: 163 vojáků, 1 742 civilistů, z toho 245 žen a 42 mladistvých. Rozsáhlé zatýkání, k jakému docházelo bezprostředně po volbě, od té doby ustalo. Podle Foro Penal se zatýkání začalo provádět selektivněji, v prvé řadě mezi politickými vůdci. Foro Penal zdůrazňoval, že situace v zemi byla naprosto nepředvídatelná (listopad 2024). Zatčení byli nejen ti, kteří se protestů účastnili, ale i osoby pouze se nacházející poblíž demonstrací. Policie chytala nezletilé a mladé do 19 let. Zatýkáni byli dále aktivisté, bojovníci za lidská práva a novináři. Některé osoby udali sousedy, případně policie při domovních prohlídkách našla mobilní telefony s fotografiemi z demonstrací. Represivní opatření ze strany režimu mohou být namířena vůči

komukoli, nikoli jen vůči opozici. Celkem bylo v souvislosti s volbou zatčeno 158 mladých: 130 chlapců a 28 dívek. Byla proti vznesena závažná obvinění, mimo jiné z terorismu. Někteří z těchto mladých zadržených byli předáni do výchovných ústavů, jiní zůstali v běžných věznicích. Většinu zatčených po volbě tvoří mladí muži z chudých oblastí, zatýkání se však nevyhnuly ani ženy a mladé dívky. Podle Foro Penal jsou zatčenými mezi 29. červencem a 24. srpnem z 85 % muži a z 15 % ženy. Rovněž zatčené ženy pocházejí nejčastěji z chudých oblastí. Jejich zranitelnost zvyšuje jejich chudoba a pohlaví. K zatýkání docházelo nejvíce v souvislosti s demonstracemi, které se konaly po úředním vyhlášení volebního výsledku, tj. mezi 29. a 30. červencem. Některá zatýkání byla hromadná a nahodilá. V případech řady zatčených jde o osoby, které se pouze nacházely poblíž demonstrace, aniž by se jí účastnily anebo měly v úmyslu se jí účastnit. Úřady je považovaly za opozičníky režimu pouze podle toho, jak byli oblečení. Druhou hlavní kategorií zadržených tvořili zatčení během úřady uspořádané Operace TUN TUN. Šlo o zatýkání osob, které nebyly nutně politicky aktivní, ale které se rozhodly jít protestovat do ulic anebo vyslovit se na sociálních sítích na podporu transparentnosti volebních výsledků. Úřady tyto osoby identifikovaly z videozáznamů a fotografií pořízených spolupracovníky zpravodajské služby. Někteří z těchto zatčených byli zadrženi ve svých domovech (únor 2025). Podle BBC v případě zatýkání osob na základě informací ze sociálních sítí postupovaly venezuelské bezpečnostní síly takřka dům od domu. Do hledáčku úřadů se po volbě dostali též: členové opozičních stran a politických uskupení, ochránci lidských práv a lidskoprávní aktivisté, novináři a zaměstnanci sdělovacích prostředků, zaměstnanci ve veřejné sféře, příslušníci akademické obce. Vysoký komisař pro lidská práva podal rovněž zprávy o uvěznění min. 150 dětí. K zatýkání v období po prezidentské volbě docházelo bez zatykače, k obvinění bez právního zdůvodnění a bez uvědomění rodiny či jiných osob. Hromadná zatýkání a hluboká nejistota ohledně osudu zatčených rozšířily strach mezi obyvatelstvem. Po volbě režim posílil represivní metody o ty nejtvrdější a nejnásilnější, jimiž disponuje. Vysoký komisař OSN dospěl k závěru, že případy porušování práv a násilí, jichž se režim dopouští, představují zločiny proti lidskosti. Zatčení byli vystaveni bití a zastrašování a byli nuceni k výpovědi, že "volbu vyhrál Maduro". Podle Inter-American Commission on Human Rights pro to, aby stávající režim mohl zůstat u moci, vytvářejí úřady strach a umlčují disidenty. Úřady nutily zatčené k doznáním ke smyšleným činům, a to za použití mučení, výhrůžek a hrozeb jejich rodinným příslušníkům oproti nabídce mírnějšího trestu. Vysoký komisař pro lidská práva odhalil několik případů naplňujících definici užití psychického a fyzického mučení vůči zatčeným. Venezuelské úřady trvají na tom, že demonstranti byli kriminální živly snažící se docílit chaosu a zahraniční intervence. Nemálo dívek a mladých žen bylo po zatčení vystaveno sexuálnímu obtěžování. Sexuální obtěžování je zvláště citlivé téma, přičemž získat informace o jeho páchání je velmi obtížné. Podle vysokého komisaře pro lidská práva se oběti často bojí promluvit o tom, čemu byly vystaveny. OHCHR přesto několik případů sexuálního zneužití odhalil. Celkem šlo o 11 případů s 19 účastníky: jedním mužem, 13 ženami a pěti nezletilými dívkami. Foro Penal informoval o mladém chlapci, který během tříměsíčního pobytu ve vězení zhubl o 50-60 kg. Věznění uvádějí, že dostávají minimum jídla, nicméně ze strachu z následného postihu si nestěžují. Lékařská péče ve věznicích je rovněž nedostatečná a podle výpovědí vězňů pro lidskoprávní organizaci Foro Penal existuje mnoho případů neposkytnutí zdravotní péče. Ve věznici Tocuyito, která se nachází uprostřed země, je nedostatek vody, a proto věznění nemají přístup k vodě pro provádění osobní hygieny. Rodinným příslušníkům se odpírá právo návštěv ve věznicích, aby mohli přinést potřebné věci. Věznění nemají postele, nýbrž spí na podločkách na zemi.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

Venezuelské věznice jsou přeplněné a nehygienické. Podle informací Observatorio Venezolano de Prisiones (OVP) za rok 2022 zemřelo 55 vězňů z důvodů podvýživy a nedostatku lékařské péče. Vězni jsou obviněni z terorismu, z podněcování zášti a ze zločinného spolčení. Přestože existuje zvláštní právní úprava pro vázbně stíhané nezletilé, nedostává se jim žádného zvláštního zacházení. Zatčení také nemají přístup k advokátovi. Jeden ze zaměstnanců Foro Penal, advokát Kennedy Tejada, byl zatčen 2. srpna 2024 během cesty na návštěvu dvou zadržených. Může-li být zatčen i sám jejich advokát, svědčí to o nedostatku právní jistoty zadržených. Foro Penal a ICG v březnu 2025 informovaly, že mezi těmi, kteří byli ve Venezuele v poslední době zatčeni, jsou představitelé politické opozice a novináři, přičemž již nedochází k nahodilému zatýkání, jak tomu bylo bezprostředně po prezidentské volbě v červenci 2024. Zatýkání probíhá selektivněji. Zdroje to vysvětlují tím, že již nedochází k velkým protirežimním demonstracím. Podle Foro Penal bylo za prvních 12 lednových dnů zaznamenáno 83 nových, politicky motivovaných zatčení. 42 takových zatčení se odehrálo mezi 7. a 10. lednem u příležitosti inaugurace Nicolase Madura 10. ledna. Došlo i k „únosu“ vůdkyně opozice Marie Coriny Machado, jehož se dopustili státní úředníci 9. ledna poté, co odcházela z demonstrace. O několik hodin později byla propuštěna. Šlo o její první veřejné vystoupení od srpna 2024. Vysoký komisař OSN pro lidská práva eviduje minimálně 16 zatčení v období 8.-9. ledna, tj. před prezidentskou inaugurací 10. ledna. Mezi zatčenými měli být političtí vůdci, lidskoprávní aktivisté a příbuzní představitelů opozice. Jedním z zatčených během ledna byl ochránce lidských práv a novinář Carlos Correa. Byl unesen maskovanými muži z centra Caracasu 7. ledna a dopraven k protiteroristickému soudnímu tribunálu, načež byl 16. ledna propuštěn na svobodu. Enrique Márquez, jeden z prezidentských kandidátů v r. 2024, byl zatčen 7. ledna. K zatčení dalšího novináře, Romána Camacha, mělo dojít poté, co na sociálních sítích zveřejnil informace o vyšetřování jedné vraždy. Novinář Rory Branker byl zatčen 20. února. Podle Reportérů bez hranic byl Branker devátým žurnalistou zadrženým od červencové prezidentské volby. Nejméně osm z těchto devíti novinářů bylo zatčeno proto, že psali reportáže z demonstrací proti oficiální verzi výsledku voleb 28. července 2024. Pět novinářů bylo propuštěno v prosinci za přísných podmínek. Tři novináři jsou nadále (k 25. únoru 2025) ve vězení. Branker je novinářem internetových novin La Patilla. La Patilla se stala terčem několika kybernetických útoků ze strany úřadů a webová stránka byla několikrát znepřístupněna. Další novinář La Patilla byl zatčen v srpnu 2024; patřil mezi propuštěné z prosince 2024. Podle Foro Penal došlo od začátku roku 2025 do 7. dubna k zatčení 120 osob, u kterých se předpokládá politická motivace jejich zatčení. V období od listopadu 2024 do února 2025 čtyři vězni, kteří byli zatčeni během povolebních protestů v roce 2024, ve vězení zemřeli. Dva z těchto mrtvých byli členy strany „Vente Venezuela“ Marie Coriny Machado. Machado se o jednom z těchto zemřelých vyjádřila tak, že jej o život připravil režim. Rodinní příslušníci zatčených opakovaně protestovali proti jejich týrání a špatnému zacházení ve věznicích. Landinfo nemá bližší informace o příčině smrti těchto čtyř vězňů. Podle Foro Penal se k 7. dubnu 2025 ve Venezuele nachází 896 politických vězňů. Z toho je 88 žen a 5 nezletilých. Příslušníků ozbrojených sil je 167. Foro Penal informoval, že naprostá většina politických vězňů je umístěna ve věznicích, aniž by nad nimi byl vynesena rozsudek. Podle údajů z února 2025 bylo odsouzeno pouze cca 9 % politických vězňů. Počty politických vězňů z března 2025 nasvědčují, že množství propuštěných v období od prosince 2024 do března 2025 bylo vysoké. V prosinci 2024 bylo ve Venezuele 1 905 politických vězňů. Propouštění některých politických vězňů započalo údajně 16. listopadu 2024. Podle lidskoprávních organizací mělo být z věznic s vysokým stupněm zabezpečení v Tocuyitu a Tocarónu propuštěno 70 osob.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

Do 18. listopadu bylo podle nejvyššího státního žalobce propuštěno 225 zatčených. Foro Penal uvádí, že za období od listopadu 2024 do března 2025 bylo propuštěno 1 399 osob zatčených v souvislosti s publikací volebních výsledků po volbě v červenci 2024. Naprostá většina z nich byla propuštěna podmíněčně: mají například ohlašovací povinnost a zákaz opustit zemi. Vysoký komisař pro lidská práva ve své zprávě o povolebním zatýkání uvedl, že k němu docházelo za účelem zastrašení obyvatelstva. Osoby, které se účastnily protestů nebo se o úřadech vyjadřovaly kriticky, bezpečnostní síly vypátraly a zatkly v jejich domovech. Obydlí osob považovaných za opozičníky byla označena znakem X a došlo k vytvoření aplikace, jejímž prostřednictvím mohli úřadům naklonění Venezuelané hlásit a udávat údajné opozičníky. Zatýkání a k nim se vážící právní úkony trpěly vážným a systémovým porušováním principu právní jistoty. Za období od prezidentské volby 28. července do 30. září zdokumentoval Human Rights Watch 24 zavražděných osob. OHCHR uvádí vraždy 25 osob, 24 v důsledku střelby a jedné zavražděné jiným násilným způsobem. Všech 25 zavražděných byli muži, z toho 17 mladších 30 let a z nich 10 mladších 24 let. Dva byli mladiství ve věku 15 a 17 let. Kromě vražd a zatýkání došlo k mnoha případům zranění v souvislosti s protesty. Zranění způsobily bezpečnostní síly, jimž asistovaly ozbrojené skupiny civilistů. OHCHR vedle toho uvádí případy zmizení osob, ke kterým docházelo ve větší míře než v roce 2019. OHCHR prokázal 27 pohřešovaných ve dnech následujících po volbě, z toho 7 nezletilých. V některých případech se jednalo o zmizení dočasná; OHCHR o nich neuvedl bližší informace.

57. Podle zprávy Venezuela, Zpráva Vysokého komisaře OSN pro lidská práva, ze dne 2. 10. 2024, Stav lidských práv v Bolívarovské republice Venezuele, za období od ledna do března 2024 bylo zaznamenáno 1 243 protestních akcí a demonstrací. Podle jedné organizace občanské společnosti 74 procent těchto akcí upozorňovalo na otázky související s ekonomickými, sociálními a kulturními právy. OHCHR neobdržel žádné zprávy o úmrtích při protestních akcích, které během sledovaného období proběhly, což je známkou pokračujícího pozitivního trendu. OHCHR je znepokojen reakcí pracovníků orgánů vynucujících dodržování zákonů vůči příslušníkům domorodého národa Yukpa ve svazovém státě Zulia, kteří protestovali v souvislosti se svými životními podmínkami
58. Soud dospěl k závěru, že nejvíce vypovídající o situaci v zemi původu v souvislosti s obavami rodičů žalobkyně je podrobná zpráva Landinfo Situace po prezidentské volbě konané dne 28. července 2024 (aktualizováno v dubnu 2025), podklady předložené s žalobkyní jsou v zásadě s touto zprávou v souladu. Není sporu o tom, že vývoj situace ve Venezuele po prezidentských volbách 28. července 2024 byl turbulentní a dramatický. Oficiálně zvítězil Nicolás Maduro, podle venezuelského volebního úřadu těsně porazil opozičního kandidáta Edmunda Gonzáleze. Řada domácích i mezinárodních pozorovatelů však označila volby za neregulérní, s vážnými pochybnostmi o transparentnosti, spravedlivém přístupu kandidátů a počítání hlasů. Režim reagoval na rostoucí protesty vlnou brutálních represí. Navzdory silnému mezinárodnímu tlaku byl Maduro inaugurován do třetího funkčního období. Ze zpráv je zřejmé, že v současné době nedochází k masivním zatýkáním, ani k náhodným zatčením, zprávy hovoří o selektivním zatýkání zejména politických oponentů již v období prosince 2024, byť připouští, že situace není předvídatelná. Je však zřejmé, že od přelomu roku 2024/2025 se situace nijak dramaticky nehorší. Z aktuálních informací o zemi původu podle názoru soudu neplyne, že by všechny osoby, které se do Venezuely vrátí, čelily pronásledování nebo riziku vážné újmy. Soud ve svém rozsudku ze dne 24. 4. 2025, č. j. 19 Az 22/2024-121, neshledal důvody pro udělení mezinárodní ochrany matce žalobkyně. Matka již od září 2021 nepropaguje příslušnou knihu, venezuelské státní orgány už proto Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

dosáhly svého cíle a zároveň kniha nekritizuje vládu a prezidenta přímo. Matka se naposledy účastnila demonstrací v roce 2018 a během pobytu v ČR svůj nesouhlas s výsledkem prezidentských voleb dosud neprojevovala. Soud ohledně zatýkání osob, které se nacházely v blízkosti demonstrací, uvedl, že ani tato skutečnost není důvodem pro udělení mezinárodní ochrany, protože není pravděpodobné, že by matka a nevlastní bratr byli tomuto jednání v případě návratu vystaveni. Matka žalobkyně jako členka Voluntad Popular nevyvíjela žádnou aktivitu s výjimkou účasti na demonstracích v minulosti. Soud z těchto důvodů konstatuje, že není důvod se domnívat, že by současná politická situace ve Venezuele měla na žalobkyni mít jiný vliv než na její matku a nevlastního bratra.

59. S žalobou nebyl úspěšný ani otec žalobkyně, jeho žalobu zamítl zdejší soud rozsudkem ze dne 25. 6. 2025, sp. zn. 20 Az 22/2024, vzhledem k obsahu žaloby se soud zjevně vypořádával obdobnými argumenty, přitom důvody pro zrušení rozhodnutí ve věci otce žalobkyně neshledal.
60. Soud tedy neshledal, že by žalobkyni mohla hrozit ústavní péče v důsledku rizika zatčení jejích rodičů.
61. Obdobně zdejší soud zamítl žaloby žadatelů o azyl z Venezuely rozsudky ze dne 27. 6. 2025 pod sp. zn. 4 Az 35/2024 a sp. zn. 4 Az 36/2024 a rozsudkem ze dne 23. 5. 2025 pod sp. zn. 21 Az 5/2025. Je zřejmé, že soudy neshledaly, že by obecně všem osobám, které se vrátí do Venezuely, hrozilo azylově relevantní nebezpečí v důsledku prezidentských voleb a událostí na ně navazujících.
62. Přestože zprávy hovoří o tom, že ve Venezuele docházelo také k zatýkání nezletilých osob, ze zpráv vyplývá, že se jednalo o účastníky protestů, přičemž ze zpráv vyplývá, že se jednalo spíše o nezletilé osoby vyššího věku, žádná ze zpráv neuvádí zatýkání dětí ve věku žalobkyně. Vzhledem k tomu, že již aktuálně protesty ustaly, soud nepovažuje za přiměřeně pravděpodobné, že by žalobkyni v zemi původu hrozilo pronásledování či vážná újma v souvislosti s povolební situací ve Venezuele. Žalobkyně ve věku jednoho roku nepředstavuje žádné nebezpečí pro vládnoucí režim.
63. Pokud jde o námitku vznesenou při jednání, že soud nemůže doplnit dokazování ve větším rozsahu, neboť by znemožnil žalobkyni činit návrhy na doplnění dokazování, soud tuto námitku důvodnou neshledal. Soud dal žalobkyni plnou možnost k situaci v zemi původu navrhnout a předložit důkazy. Právní zástupce žalobkyně předložil stovky stran různých zpráv a novinových článků, soud tyto provedl k důkazu při jednání, soud sám obstaral od žalovaného i standardní zprávy o zemi původu, ze kterých žalovaný u žadatelů z Venezuely aktuálně vychází. Soud nemá za to, že by tímto postupem mohla být práva žalobkyně zkrácena. Lze dodat, že vzhledem k datu vydání napadeného rozhodnutí (listopad 2024) relativně krátce po volbách, soud by přistoupil k posouzení aktuální situace i v případě, že by žalovaný plně dostal své povinnosti vycházet z aktuálních podkladů, neboť situace ve vlasti žalobkyně v průběhu posledního roku procházela dynamickým vývojem.
64. Žalobkyně dále pokládá napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné a nezákonné, protože se žalovaný nezabýval jejím nejlepším zájmem jako nezletilého dítěte v souladu s Úmluvou o právech dítěte.
65. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že se žalobkyně narodila v ČR a od svého narození zde pobývá se svými rodiči. Připomenul, že její otec během správního řízení jasně uvedl, že její situace bude záviset na situaci jeho a jeho manželky, což žalovaný označil za

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

evidentní vzhledem k věku žalobkyně a její naprosté materiální a emoční závislosti na rodičích. Následně popsal, z jakých důvodů posoudil žádosti o mezinárodní ochranu jejich rodičů a nevlastního bratra jako nedůvodné a proč zastavil jejich řízení o opakovaných žádostech. Dospěl k závěru, že žalobkyně nebude terčem jakéhokoli negativního jednání venezuelských státních orgánů či bezpečnostních složek, ostatně její otec to ani netvrdil. Rodiče se mohou bezpečně vrátit do Venezuely, proto ani žalobkyni v bezpečném návratu nic nehrozí. Žalovaný zmínil i možnost, že po návratu do vlasti může její otec vyřídit pro sebe i pro dceru povolení k pobytu podle zákona o pobytu cizinců. Žalobkyně je zcela zdravá a její rodiče se o ni řádně starají, nebyly shledány ani důvody pro udělení humanitárního azylu.

66. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 11. 2008, č. j. 9 Azs 14/2008-57, „[j]akkoli je zájem dítěte dle čl. 3 citované Úmluvy předním hlediskem při jakékoli činnosti týkající se dětí, a státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, jsou povinny zajistit, aby dítě nemohlo být odděleno od svých rodičů proti jejich vůli (čl. 9 Úmluvy), nelze tyto principy samy o sobě podřadit pod další, nad rámec zákonem o azylu stanovené důvody pro udělení mezinárodní ochrany a správní soud nemá žádnou zákonnou možnost žalobou napadené rozhodnutí s odvoláním na výše uvedené principy zrušit“ (srov. také rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2016, č. j. 6 Azs 166/2016-28, ze dne 23. 5. 2018, č. j. 6 Azs 67/2018-29, či ze dne 24. 1. 2024, č. j. 7 Azs 273/2023-25).
67. Soud konstatuje, že žalovaný sice v napadeném rozhodnutí výslovně neodkázal na Úmluvu o právech dítěte, z odůvodnění je však zřejmé, že si byl vědom skutečnosti, že žalobkyně je velmi nízkého věku a zcela závislá na svých rodičích, zabýval se její situací i s ohledem na její nízký věk. Žalovaný v předchozích řízeních týkajících se jejich rodičů a nevlastního bratra zjistil, že jim v případě návratu do Venezuely nehrozí nebezpečí pronásledování či vážné újmy. Otec žalobkyně výslovně uvedl, že její situace bude záviset na situaci jejich rodičů. Žalovaný zamítl její žádost o mezinárodní ochranu v okamžiku, kdy měl k dispozici čtyři pravomocná rozhodnutí o dřívějších žádostech členů její rodiny, proto nepřipadalo v úvahu, že by žalobkyně byla oddělena od svých rodičů, na jejichž péči je plně závislá. Žalovaný neporušil zájmy žalobkyně jako nezletilého dítěte. O žalobkyni budou dále pečovat její rodiče, kterým ve Venezuele nehrozí pronásledování nebo vážná újma. Žalobkyně se sice v žalobě dovolává znění Úmluvy o právech dítěte, nekonkretizuje však, jaké její zájmy nebyly dostatečně zohledněny, nebo jaký postup žalovaného byl v rozporu s jejími zájmy. Tato námitka je proto také nedůvodná.
68. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
69. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně ve věci neměla úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Příkladně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 17. července 2025

JUDr. Lenka Loudová v. r.
samosoudkyně